

З БОГУШІВКИ - ПО МОБІЛЬНОМУ,

АБО

НЕМА ГАЗУ - ГАЙДА ЗА СОЛОМОЮ!

Нарешті промовисто «защебетали» довгоочікувані телефонні дзвінки в оселях жителів Пісникова. Після від'єднання Демидівського району колишній директор «Райтелекому» Василь Ковальчук за-пропонував мені встановити у Пісниківі автоматизовану телефонну станцію, яка дісталася «у спадщину» від Демидівського куща. Пропозиція була слушною, бо на території сільради налічувалося лише 6 телефонних абонентів.

Приміщення для майбутньої АТС вирішили обладнати в сільському будинку культури. Взялися за роботу. Хто мішок цементу при-

ніс, хто - цеглу. Як кажуть, з муру по нитці - бідному сорочка. Сумілінно трудилися майстри будівельної справи В.С.Теслюк, Т.В.Теслюк, електрик А.М.Жакун. Одне слово, АТС ввели в дію, хоча впродовж двох років до неї було підключено лише... 9 абонентів, а розрахована вона на 50 абонентів.

Звісно, такий стан справ не задовольняв жителів села. Леся Чикеренда та Валентина Слива проблему телефонізації села порушували перед тимчасовою комісією райдержадміністрації. У вересні минулого року питання про електрозв'язок на території сільради розглядалися на засіданні ви-

конкуму сільської ради. Тоді вирішили до Нового 2001 року телефонізувати 28 абонентів. З цього питання на особистому прийомі у голови райдержадміністрації побували житель Пісникова Олексій Ярмолюк та житель Богушівки Йосип Ко-валь.

Село Богушівка входить до складу сільради і знаходитьться за 4 кілометри від Пісникова. Тут нараховується 22 двори і 35 жителів - переважно пенсійного віку. Ale немає в Богушівці ні магазину, ні телефону. Щоб купити хлібину чи викликати фельдшера, треба іти до Пісникова. Колись у Богушівці телефон був у Йосипа Ковала, але належав він КСГП «Трудівник». Комусь з керівників господарства це не сподобалося і телефонний апарат «передислокували» на ферму. Років чотири тому телефон «замок» і донині богушівчани відірвані від світу. Неодноразові звернення до зв'язківців у Млинів та Острожець нічого не дали. Ті відповідали, що телефонізувати Богушівку неможливо. Невже літнім людям і дальше бігати на ФАП у Пісників?

У публікації в «Гомоні» за 16 лютого цього року «Серед бурі, серед грому, чути голос «Телекому» було сказано, що роботи по будівництву лінійної мережі «Рай-

телеком» проводив власними силами. Я не поділяю такої думки. Скажімо, для того, щоб провести телефон до осели треба було купити акції «Укртелекому» на суму 50 гривень кожна. Торік телефон підключили тридцять абонентам, тож треба було заплатити за підключення до АТС. Крім того за власні кошти треба було купити 1-2 опори для повітряних ліній.

Нині у Пісниківі телефон підключено до 42 абонентів, але телефонний зв'язок, м'яко кажучи, має бути ліпшим.

Торік також порушувалося питання про газифікацію Пісникова. Було змонтовано ГРП, прокладено 500 метрів газопроводу, але дуже повільно жителі села підключаються до нього. Для того, щоб «врізатися» в газопровід, має бути газифіковано не менш як 5 будинків. Можливо, люди зволікають, бо питання про газифікацію села мусить бути багато літ, а практичних кроків з боку колишнього керівництва сільгосппідприємства не було ніяких. Тож громада просто не вірить у можливість появи «голубих вогників» у їхніх оселях. Та колишній голова СВК «Трудівник» В.П.На-заркевич, теперішній заступник голови С.І.Касьян за своє хоч і недовге головування зрушили справу з місця, розпочали газифікацію села, за що ім люди дуже вдячні. Сподіваюся, що цього року доведемо справу до кінця.

**Олег ДУЛІК,
Пісниківський
сільський голова.**